

STALO SE V ZÁŘÍ 2026

Babí léto se letos opravdu vydařilo. Většinu měsíce bylo kolem pětadvaceti stupňů a svítilo sluníčko. Kazem na kráse ale bylo, že tím trpěla příroda. Zem byla vyprahlá a hladiny řek, přehrad a jezer hrozivě klesaly a nad snižující se hladinou vodních ploch se objevovaly věci, které už mnoho desetiletí nikdo neviděl. A sucho se stalo velkým a častým tématem v médiích i v běžných rozhovorech. Všichni věděli, že toto počasí je sice velmi příjemné, ale v konečném důsledku velmi neblahé.

V Horizontu bylo vše v pořádku a vládla dobrá nálada. Do té doby, než jedna z jeho obyvatelk při zalévání kytek před domem upadla a zlomila si nohu v krčku. Hrozili jsme se, jak to s ní dopadne a zda se vůbec bude moci vrátit. Ale asi po 9 dnech volali z úvéenky, že už nám ji chtějí vrátit. Že je to kouzelná babička, která se cvičí jako sokolka před sletem a už už chce domů. Obávali jsme se, jak to zvládneme a zda ji dokážeme poskytnout dostatečnou péči. Zdálo se nám to hrozně brzo. První týden to bylo opravdu poměrně náročné. Ale je to bojovnice a hodně se snažila se osamostatnit a v dalším týdnu to bylo o poznání lepší a teď už věříme, že časem bude moci odložit chodítko a vrátit se ke své hůlce.

V září se prohnala Horizontem smršť narozenin. Z klientů stacionáře to je oslavili 3 klienti.

Dalším jubilantem byl jeden z obyvatelů penzionu. Oslavil 85. narozeniny. Chodí každý den do stacionáře na obědy a při té příležitosti dostal malou bonboniéru. A hned ji rozdal svým spolustolovníkům.

Z personálu oslavily narozeniny Jana a Eva. Eva dokonce kulaté. A podle toho vypadlo její pohoštění – bylo opravdu velkorysé! Udělala 2 dorty. Jeden čokoládový a druhý jahodový. To doplnila několika talíři chlebičků. A k pití bylo prosecco. Dámy si nejprve zacvičily na židlích. A pak se přesunuly ke stolu a spálené kalorie mnohonásobně nahradily.

Jana jako pohoštění na oslavu svých narození upekla výborný koláč s poetickým a výstižným názvem – Jiříkovo vidění 😊.

A aby toho mlsání nebylo málo, tak si klientky s Barborou tak nějak zvykly v pondělí upéct buchty. V září je pekly asi 3x. Nutno přiznat, že to jim to jde a výsledek moc dlouho nevydrží.

Po dlouhé době se oval Šimon a nabídl se, že by zase přišel s kytarou. Kromě hraní také dámám popovídal o svých letních cestách a slíbil, že někdy příště jim ukáže fotky a popovídá o svých toulkách podrobněji.

dvakrát jsem se vydali na virtuální výlety s projektem Prahy 6.

Ve stacionáři se hodně hrálo, ale i vyrábělo. Několikrát v pondělí klienty vyráběly mýdla. Dopadly moc hezky a snad je budeme moci prodávat ne adventním trhu.

Potěšit nás přišly i Ebby s Terezou. Jednou se tu se Šimonem dokonce sešly. Ale vůbec to nevadilo.

Dvakrát jsme si zacvičili na židličkách s Katkou. A

I v září jsme se vydali na výlet – tentokrát objevitelský. Vyrazili jsme na zámek Svijany, kde nikdo z nás ještě nebyl.

Svijanský zámek je z řady památek, které soudruzi nechali zchátrat a ruinu po revoluci někdo zachránil. Hrdinou-zachráncem svijanského zámku je – svijanský pivovar. Zdevastovaný zámek majitelé pivovaru koupili, krásně opravili a zpřístupnili veřejnosti. Tušíme že kolem roku 2015. V zámku je archeologické muzeum. Nedaleko je totiž archeologické naleziště – snad z doby bronzové. Zámek je bez průvodců a návštěvníci chodí po zámku sami s papírovým průvodcem.

jsme se vydali do suchdolské kapličky svatého Václava. Paní Kučerová tam měla přednášku o historii tohoto místa a okolí. Pak nás paní Štěpánková vzala do výstavní síně u nového hřbitova.

Další památka, kterou jsme v září navštívili, byla podstatně blíž. Přímo tady na Suchdole. Spolu s KLASem

Právě je tam výstava prací Martiny Špinkové, zakladatelky prvního domácího hospice Cesta domů. Tato malá výstavní síň je jednou z mnoha věcí, kterými se skupina nadšenců snaží tmelit zdejší komunitu. Možná se to skoro dá považovat za jakési detašované pracoviště zdejšího komunitního centra Půda. Několik dam se zde

například občas schází společně vyšívát ubrus.

Pak jsme se přesunuli do kapličky, kde byl koncert operních zpěváků manželů Mrázkových. Zpívali nejprve duchovní písně – např. svatováclavský chorál. Vždyť jde o kapli sv. Václava a jeho svátek byl za dveřmi. V druhé části zazněly písně světské a lidové. A pak pohoštění. Klientky s Evou upekly dva koláče. Ale přinesli jsme si je skoro celé zpátky. Vynikajícím věnečkům, kremrolím, a dalším laskominám, které ve velkém napekla jedna z KLASiček, jsme nemohli konkurovat.

Akce se mimořádně vyvedla a všichni se vraceli dobře naladěni. Určitě by stálo za to ji za čas zopakovat.

V září jsme měli v Horizontu dokonce 4 akce pro seniorskou veřejnost.

Hned na začátku přišel Vojtěch Čurda - historik, který nám každoročně připomíná zajímavá výročí. Tentokrát si vybral Mao Ce Tunga od jehož úmrtí letos uplynulo 70 let.

zamíří znovu.

Následující týden přišla paní Jana Procházková. Ta nám letos začínala kulturní se se svým povídáním o Novém Zélandu. Byla tam ale dlouho a zážitků a fotografií měla tolik, že s námi stihla projet jen jižní ostrov. Bylo milé vidět nadšení, s jakým o Zélandu vyprávěla. Bylo vidět, že ji hodně přirostl k srdci. Nepřekvapila nás tedy sdělením, že tam po novém roce

V dalším týdnu přišel pan Jan Boček. Ten tu byl poprvé. Jako téma si vybral „Masaryk a první světová válka“.

A na konci září přišel náš oblíbený Marek Kovář. Tentokrát jsme ho požádali o přednášku „Uganda a Tanzanie – ráj zvířat“. Byla vynikající! Řekl nám spoustu zajímavostí o spoustě zvířat. O gorilách,

šimpanzích, lvech, supech, hroších, krokodýlech, buvolích, antilopách, plameňácích, marabu.... Ale mluvil i o lidech, např. o kmenech, které mají ještě jako jedni z mála povoleno lovit divokou zvěř. A to pomocí tradičních zbraní – luků, šípů, oštěpů. Také nám pouštěl ukázkou jejich zvláštní řeči plné mlaskavých zvuků. Byla to moc hezká tečka za prvním podzimním měsícem.

